

Valimislubadus: Eesti ilm viie parima ilma hulka

Kuna märtsikuu ilmaandmeid polnud eileks veel kokku võetud, otsustasin kirjutada loo mõnel muul aktuaalsel teemal. Ja nagu tellitult potsatas mu arvutisse e-kiri vastelt erakonnalt Ühtne Eesti!

Pean tunnistama, et ammu pole mu süda nii puperdanud, kui teatripaari Semper–Ojasoo läkitust lugedes, kus erakonnale Parem Ilm tehakse ettepanek kaaluda liitumist uudsel (valimis)platvormil: “Teie pole meie poliitilisel maastikul veel jõudnud end diskrediteerida ning olete näidanud igati värsket lähenemist Eesti ees seisvatele põletavatele probleemidele. /---/ Asugem siis koos võitlusse poliitika lavalaudadel.”

Sütitavad sõnad, kas pole?

Positiivse vastuse puhul lubati muidugi saata ka seitse priipääset Ühtse Eesti (ÜE) 7. mai suurkogule. Kirja järelsõnas paluti esitada veel kord Parema Ilma poliitilised tõekspidamised ja slogan'id ehk maakeeles loosungid.

Ettepanekul on jumet

Arutasin loetut mitme erakonnakaaslasega ning otsustasime avalikustada ettepaneku koos vastusega (kuna salatsemist polnud nõutud).

Asjal tundus olevat jumet: teatritegelased oskavad rahvaga manipuleerida isegi paremini kui elukutselised poliitikud.

Praegusest Riigikogust teatakse vast kümnendikku, ülejäänud esinevad vaid massistseenides. (Vähemalt saab Eesti parlament kiidelda spiikriga, kes, erinevalt sadadest ametiõdedest/-vendadest tunneb ka tähti!) Teatristaarid seevastu püsivad rahva silme ees kauem.

Positiivne on Ühtse Eesti puhul ka see, et tema eesotsas on Ene-Liis Semper, kelle vanaisa oli teadupoolest kirjanik Johannes Semper, Asutava Kogu liige ning Vares-Barbaruse valitsuse haridusminister.

Geenid! (Võrdluseks: nii Marju Lauristin kui Jaak Allik on aastakümneid olnud tegijad poliitikaarenil.)

Neile, kes otsivad häid endeid, mainiks, et Ene-Liisi lavastustest on õnnestunud suurepäraselt just “Jumala soosik” ja “Illusioon”. Juhid peavad olema enesekindlad. E.-L. Semper: “Reeglina saan iga asjaga hakkama” (PM Extra, 1998).

Veel üks soovitus: venekeelsele valijale avaldaks kindlasti suurt mõju, kui erakonnaga liituksid nii Dvinjaninov, Smeljanski kui Vlassov.

Viie parema ilma hulka!

Valitsejate tüüpiline sõnum kõikides riikides kõlab: “Me oleme paremini elama hakanud.” Tavaline lihtrahva vastus oleks: “Meil on teie üle hea meel!” Odessa vanasõna ütleb, et kui bordell hakkab küllastajaid kaotama, tuleb uuendada töötajaid, mitte asemeid.

Loomulikult on poliitikud vajalikud. Hoolimata sellest, et toda tegevusvaldkonda peetakse üldiselt rämpseks. “On kaks iidset elukutset. Teine neist on poliitik. Nendevaheline sarnasus ei tekita kahtlusi,” leidis Roland Reagan. Ja kandideeris uuesti presidendi kohale.

Erakond Parem Ilm, muide, ei retušeeriks omi valimisplakateid — Huck Finn oleks sääraseid lakutud pilte nähes küll öelnud: “Pole seal ühtegi plekki, mida saaks enda vastu suruda ja kalliks pidada!” Tavalistel plekkidel ja rämpstel plekkidel on suur vahe.

Parema Ilma alusmüüriks on kõik, kellel on ilmavalu, poeedid, reumaatikud, noored — ühesõnaga kõik, kes tahaksid ilma parandada. Selle erakonna võiksid oma afterparty'ks valida need, kes varem kuulusid kommunistlikusse, koond- või muusse parteisse.

Ühtse Eesti pakkumine ei ole meie erakonnale sugugi esimene — oma kümmekond aastat tagasi soovisid liitumist Mõõdukad. Tingimuseks oli vaid, et uueks erakonna nimeks saaks Mõõdukalt Parem Ilm!

Lõpuks ka erakonna valimislubadus: kui Parem Ilm saaks riigitüüri juurde, jõuaks Eesti kuue aastaga Euroopa viie parema kliimaga riigi hulka!

Vastsele Ühtsele Eestile aga kutse eest suured tänud, nagu nüüd on kombeks öelda. Paariheitmine pole mitte naljaasi, nii et paluks veidi mõtlemisaega...

AIN KALLIS on erakonna Parem Ilm esikõneleja